

ΙΑΣΙΟ: 24.2.1821 - ΙΑΣΙΟ 24.2.2021 (ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ)

(Τιμή σε σας που πήγατε στο Ιάσιο για τα 200 χρόνια)

Τιμή σε σας που πήγατε και βρίσκεστε στο χώρο
που ο Υψηλάντης φύτεψε της λευτεριάς το σπόρο!!!
Το σπόρο που απλώθηκε σε όλη την Ελλάδα
γλυκιά τροφή στους ήρωες π' ανάψανε τη δάδα
του ιερού ξεσηκωμού για την ελευθερία
από τον βάρβαρο ζυγό. Καί 'σπειρε ελπίδα Θεία,
που ΑΜΕΣΑ λειτούργησε σαν άγια θρυαλλίδα:
να λαμπαδιάσουν οι στεριές στη σκοτεινή πατρίδα,
να φωτιστούν οι θάλασσες και τα βουνά ν' ανθίσουν,
γλυκούς καρπούς της λευτεριάς, μ' αίματα να ποτίσουν!!!

Δεν ήτανε παράταιρη, ούτε αποτυχία
η πρώτη επανάσταση εκεί στην Μολδαβία.
Το άλικο αίμα πού 'χυσαν μετά στο Δραγατσάνι
οι ιερολοχίτες μας, ευωδιαστό λιβάνι
έκαιγε στ' Άγιο θυμιατό της παλιγγενεσίας
άρωμα και ξεσηκωμός, πνοή εθνεγερσίας!!!

**Αθάνατοί μας ήρωες, Γεωργάκη και Φαρμάκη
ύψιστοι Υψηλάντηδες με τ' Άγιο μπαϊράκι
που υψώσατ' ένδοξα μπροστά στα μάτια των τυράννων
ΚΑΙ με το αίμα το ζεστό, των νεαρών τιτάνων,
της λευτεριάς εγίνατε πρώτοι, σημαιοφόροι!
Στου γένους την Ανάσταση, ήρωες πρωτοπόροι!!!**

Κάπου, βαθιά στο είναι σας, φούντωσε η λαχτάρα
να διώξετε τον τύραννο, τη μαύρη αυτή κατάρα,
απ' τους βωμούς τους ιερούς, απ των Θεών τη μήτρα...
Αυτήν, που χθόνια πνεύματα, από τιτάνια φύτρα,
φρουρούνε ακατάπαυστα ΚΑΙ στέλνουν την πνοή τους

στους Έλληνες σ' όλη τη γη. Η βροντερή φωνή τους,
στο κάλεσμα της λευτεριάς, τον Άτλαντα κλονίζει,
σείει τη γή και τη γενιά μπροστά του συναθροίζει,
από του κόσμου τις γωνιές. Καλεί τον Προμηθέα,
τον άλλο γιό του Ιαπετού και υψώνει τη σημαία
μέσα στις φλόγες της φωτιάς, στον τόπο, πού 'χει ανάψει,
κάθε εχθρό και τύραννο, στο διάβα της να κάψει!!!

Οι πλαστουργοί της λευτεριάς, τα κόκαλα, απλωμένα
σε θάλασσες και σε στεριές, τότε, το εικοσιένα,
"βγήκαν" στους κάμπους, στα βουνά, στα πέλαγα , στις ράχες,
μπροστάρηδες ανίκητοι στις επικές τις μάχες!

Ο ποιητής τ' αντίκριζε, στο λόφο εκεί του Στράνη,
των τριακοσίων το χρυσό, της δόξας το στεφάνι.
Κ' έβγαλε αθάνατη φωνή αιώνια, στεντορεία,
κορώνα για τον ύμνο του προς την ελευθερία!

Στέλνει του γένους την κραυγή, στον "μέγα" Λεωνίδα,
τους τριακοσίους προσκαλεί ν' ανάψουν την ελπίδα
στους φλογερούς αγωνιστές, στους ήρωες τους νέους,
όμοιους μ' αυτούς, αντάξιους, συνεχιστές του κλέους...

Πόσο βαθιά ριζώματα διαθέτει αυτό το γένος!!!

Πόσες φορές αφάνισε των βάρβαρων το μένος!!!

Πόσο μεγάλους κι άφθαρτους έχει η ψυχή του κλώνους!!!

Ποτέ οι θεοί, τους Έλληνες, δεν τους αφήσαν μόνους!!!

Αυπάμαι που δεν μπορώ να παρευρεθώ και γι αυτό σας στέλνω τον ταπεινό ποιητικό μου χαιρετισμό.

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/ Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού